

**Internationell
konvention om
medborgerliga och
politiska rättigheter**

Distr.
ALLMÄNT

CCPR/C/21/Rev.1/Add.8/Rev.1
den 8 december

1997 Original:

ENGLISH

KOMMITTÉN FÖR DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA

ALLMÄN KOMMENTAR ANTAGEN AV KOMMITTÉN FÖR DE MÄNSKLIGA
RÄTTIGHETERNA ENLIGT ARTIKEL 40, PUNKT 4, I DEN
INTERNATIONELLA KONVENTIONEN OM MEDBORGERLIGA OCH
POLITISKA RÄTTIGHETER

Tillägg

Allmän kommentar nr 26 (61)*

Allmän kommentar om frågor som rör fortsättningen av skyldigheter
enligt den internationella konventionen om medborgerliga och
politiska rättigheter

1. Den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter innehåller inte någon bestämmelse om dess upphörande och föreskriver inte uppsägning eller återkallande. Följaktligen måste möjligheten till upphörande, uppsägning eller återkallande övervägas mot bakgrund av gällande regler i internationell sedvanerätt som återspeglas i Wienkonventionen om traktaträtten. Mot denna bakgrund kan konventionen inte sägas upp eller återkallas såvida det inte fastställs att parterna avsett att möjliggöra uppsägning eller återkallande eller en rätt att göra detta är underförstådd till följd av fördragets karaktär.

2. Att konventionsstaterna inte beviljade möjligheten till uppsägning, och att det inte var en ren försumlighet att utlämna en hänvisning till uppsägning, visas av det förhållandet att artikel 41 (2) i konventionen tillåter att en konventionsstat återkallar sitt erkännande av kommitténs behörighet att undersöka mellanstatliga klagomålsförfaranden genom att lämna in ett lämpligt meddelande i detta syfte, medan det inte finns någon

* Antagen på det 1631:e mötet (sextioförsta sessionen), som hölls den 29 oktober 1997.

sådan bestämmelse för uppsägning eller återkallande av själva konventionen. Tilläggsprotokollet till konventionen, som förhandlats fram och antagits samtidigt med denna, tillåter konventionsstaterna att säga upp det. Dessutom, som jämförelse, tillåter den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, som antogs ett år före konventionen, uttryckligen uppsägning. Man kan därför dra slutsatsen att författarna av konventionen avsiktligt ville utesluta möjligheten till uppsägning. Samma slutsats gäller för det andra tilläggsprotokollet där en uppsägningsklausul avsiktligt utelämnades under utarbetandet.

3. Dessutom gör konventions karaktär det tydligt att det inte rör sig om en typ av fördrag som innehåller en rätt till uppsägning. Tillsammans med den samtidigt utarbetade och antagna internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter kodifierar konventionen i fördragsform de allmänna mänskliga rättigheterna i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna; de tre instrumenten tillsammans kallas ofta för det "internationella regelverket för mänskliga rättigheter". Som sådant har konventionen inte den tillfälliga karaktär som är typisk för traktat där en rätt till uppsägning anses vara inskriven, även om det saknas en specifik bestämmelse i detta syfte.

4. Rättigheterna som är fastlagda i konventionen tillhör de människor som lever på statens territorium. Kommittén för de mänskliga rättigheterna har konsekvent hävdat, som framgår av dess långa praxis, att när människor väl mottar skydd av rättigheterna enligt konventionen, överläts skyddet med territoriet och fortsätter att tillhöra dem, även om statsledningen i konventionsstaten förändras, inklusive uppdelningen i mer än en stat eller statssuccession eller eventuella efterföljande åtgärder från konventionsstaten som är utformade för att beröva människorna de rättigheter som garanteras i konventionen.

5. Kommittén är därför av den bestämda åsikten att internationell rätt inte tillåter en stat, som har ratificerat eller anslutit sig till konventionen, att upphäva eller återkalla den.

•••••